

РЕШЕНИЕ

№ 23921

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **490** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Етажна собственост [населено място], [улица], чрез председателя на УС Г.-Н. Е. Н., срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-8-8 от 28.06.2022 г., издадено от инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ (ДПКПД) в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН – [населено място].

В жалбата са изложени доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспореното разпореждане като издадено от некомпетентен орган, при липса на форма, допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят счита, че с обжалвания акт не са дадени предписания, независимо, че е издаден на основание чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР, а на практика е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) съгласно чл.255 от ЗМВР, вр. чл.25, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба № 8121з-822/25.11.2014 г., което следвало да се извърши със заповед на директорите на СДПБЗН/РДПБЗН. Не ставало ясно кой е адресат на разпореждането, респ. кой следва да го изпълни, нито по какъв начин са констатирани описаните нарушения, както и как е предадена сградата, за да има отклонение. Твърди се, че външната гаражна врата е в състоянието, в което е била при окончателното изграждане на сградата с акт 16, без да е премествана. Не било посочено предназначението на сградата и на какви условия следва да отговаря съгласно Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г., нито били представени книжа на строителя.

Визира нарушение на чл.6, ал.2 и ал.5 от АПК. Претендира за отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски.

С уточнителни молби от 25.09.2024 г., от 15.10.2024 г. и от 21.10.2024 г., чрез Г.-Н. Е. Н., жалбоподателят поддържа, че в процесната сграда няма промени след одобряването ѝ при получаването на акт 16, а ако е имало несъответствия с изискванията за пожарна безопасност, то те са били налични при построяването и приемането на обекта. Сочи се, че от построяването на сградата не са правени промени с нея и същата се експлоатира до настоящия момент така, както и приета.

Ответникът инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН – [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. К. К. Поддържа, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното: Със сигнал вх. № 561700-445 от 07.06.2022 г. О. Ч. Й., собственик на апартамент в процесната жилищна сграда, сезирал 06 РСПБЗН с искане да се извърши проверка на подземния паркинг в сградата на [улица], [населено място], поради наличие на груби нарушения на противопожарната безопасност, застрашаващи живота и здравето на живущите в сградата.

Издадено е оспореното Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-8-8 от 28.06.2022 г. на инж. И. Й. Й. - инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН – [населено място]. В него е посочено, че на 07.06.2022 г. е извършена проверка на основание чл. 125, ал.1, т.2 от ЗМВР в обект: жилищна сграда с адрес [улица]. [населено място]. Описани са констатациите от проверката. На основание чл.125, ал. 1.т.4 от ЗМВР и за отстраняване на несъответствия с изискванията за пожарна безопасност са дадени конкретни разпореждания със срок на изпълнение 30.09.2022г.

Разпореждането е адресирано до собствениците, ползвателите и обитателите на жилищната сграда с адрес: [улица], [населено място], чрез: Г.-Н. Е. Н., в качеството ѝ на управител на Етажна собственост на същата сграда. Връчено е на Г.-Н. Е. Н. на 28.06.2022 г.

На 06.07.2022 г. Г.-Н. Е. Н. подаде жалба вх.№ 561700-518 до Началника на Шеста РСПБЗН.

Изготвено е писмо рег. № 561700-554 от 19.07.2022 г. на началника на Шеста РСПБЗН до Г.-Н. Е. Н., според което подателят на жалба с вх. № 561700-518 от 06.07.2022 г. не е доказал правен интерес от оспорването на Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-8-8 от 28.06.2022 г., поради което било необходимо да се представи протокол от проведено Общо събрание на Етажната собственост с решение за оспорване на дадените предписания. Писмото е връчено на Г.-Н. Е. Н. на 21.07.2022 г.

С писмо вх.№ 561700-563 от 22.07.2022 г. Г.-Н. Е. Н. посочила, че е председател на УС на ЕС и собственик на самостоятелни обекти в сградата, поради което оспореното разпореждане засяга нейни права и интереси.

Изготвено е писмо рег. № 561700-583 от 02.08.2022 г. на началника на Шеста РСПБЗН, адресирано до Г.-Н. Е. Н., Я. Г. Яцидо и П. И. П. (в отговор на техни жалби вх.№ 561700-563/22.07.2022 г., вх.№ 561700-518/06.07.2022 г. и вх.№ 561700-554/19.07.2022 г.), с което се потвърждава издаденото Разпореждане №

ПР-ПБЗН-СД6-8-8 от 28.06.2022 г. В писмото е посочено, че разпореждането е издадено на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР и чл.22 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол (Наредба № 8121з-882/2014 г., загл. доп. - ДВ, бр. 90 от 2024 г.).

На 03.08.2022 г. Решение рег. № 561700-583 от 02.08.2022 г. на началника на Шеста РСПБЗН е поставено на таблото за обявления, намиращо се във входното фоайе на жилищна сграда с подземен гараж с адрес [населено място], [улица], в присъствието на Г.-Н. Е. Н., за което обстоятелство е съставен Протокол рег. № 561700-585 от 02.08.2022 г. по описа на Шеста РСПБЗН.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният акт е съобщен на 03.08.2022 г. и обжалван на 16.08.2022 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от лица, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното разпореждане е издадено на основание чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР, според който при упражняване на държавен противопожарен контрол органите по пожарна безопасност и защита на населението извършват проверки в жилища при получаване на писмен сигнал за нарушаване на правилата и нормите за пожарна безопасност в тях. Съгласно чл.56 от ЗМВР органи на структурите по чл. 37 и на техните структури и звена са държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3. Установява се от Удостоверение рег. № 764р-7293 от 16.08.2024 г. на директора на СДПБЗН, че считано от 21.04.2015 г. инспектор И. Й. Й. е преназначен на изпълнителска длъжност „инспектор IV-та степен“ в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ към СДПБЗН при ГДПБЗН-МВР. Като държавен служител на структура по чл.37, ал.1, т.1 от ЗМВР издателят на оспореното разпореждане е административен орган по смисъла на чл.56 от ЗМВР, който разполага с правомощията, посочени в чл.125, ал.1 от ЗМВР като орган по пожарна безопасност и защита на населението.

Противно на твърденията на жалбоподателя оспореното разпореждане не представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.255 от ЗМВР, тъй като разпоредените с нея правни последици не касаят спиране на строителство, въвеждане в експлоатация и използването на обекти, инсталации, уреди и съоръжения, или спиране на други дейности, които създават опасност за националната сигурност и обществения ред, за възникването на пожари и производствени аварии. В него изрично е посочено правното основание за издаването му по чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР, поради което доводите на жалбоподателя, че се касае за мярка по чл.255 от ЗМВР, представляват негова защитна теза, която не може да промени предмета на разпоредените с разпореждането задължения. Касае се за извършена проверка по писмен сигнал на О. Ч. Й., собственик на апартамент в процесната жилищна сграда, по смисъла на чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР и за дадени предписания по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР, който оправомощана органите по пожарна безопасност и защита на населението да издават писмени разпореждания или уведомления за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани. Посоченото в разпоредителната част на разпореждането правно основание по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР и използваният глагол „разпореждам“ са напълно достатъчни, за да се установят видът на упражненото

правомощие и характерът на разпоредените задължения.

По изложените съображения съдът приема, че разпореждането е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл.56, вр. чл.125, ал.1 от ЗМВР и в установената форма по чл.59, ал.2 от АПК, вкл. с посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Констатациите на проверката, видът на разпоредените мероприятия и тяхното правно основание детайлно са описани в акта по начин, който не е накърнил правото на защита на неговите адресати и възможността да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност.

Като адресати на акта са посочени „собствениците, ползвателите и обитателите на жилищна сграда с адрес [улица], [населено място], чрез управителят на Етажната собственост Г.-Н. Е. Н.“.

Разпоредбите на чл.37-46 от Закон за собствеността (ЗС), уреждащи режима на етажна собственост (ЕС) постановяват, че етажи или части от етажи, заедно с придадените към тях помещения в тавана или зимника, могат да принадлежат на отделни собственици - държавата, общините и други юридически или физически лица (чл.37 от ЗС). В тези случаи и независимо от волята на отделните собственици определени части от сградата и земята, върху която тя е построена, по силата на закона са общи части, т.е. общи на всички собственици (чл.38 от ЗС). Наличието на такива общи части неминуемо налага уреждането на обществените отношения, свързани с управлението на общите части на сгради в режим на етажна собственост, което е сторено със Закона за управление на ЕС (ЗУЕС). Както разпоредбите на ЗС, така и тези на ЗУЕС, не придават режим на юридическо лице на етажната собственост. Приема се безспорно в правната теория и практика, че ЕС не е правосубектна, тъй като няма качество на юридическо лице. Специалният закон (ЗУЕС) урежда правата и задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях в сгради в режим на етажна собственост (чл.1 от ЗУЕС). Съвместното тълкуване на чл.37 от ЗС и чл.1 от ЗУЕС навежда на извод, че субекти на права и задължения в сгради в режим на етажна собственост са собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях. Именно по този начин, чрез използване на терминологията на специалния закон (ЗУЕС), са посочени адресатите на оспореното разпореждане. Правилни са констатациите на административния орган, че проверяваният обект има характер на сграда в режим на етажна собственост, за която е приложим ЗУЕС. Ето защо адресатите на акта правилно са формулирани като адресати на права и задължения по ЗУЕС, чрез техния законен представител съгласно чл.23, ал.1, т.5 от ЗУЕС.

По силата на чл.6, ал.1 ЗУЕС собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти в сгради в режим на ЕС имат следните задължения:

- да не извършват ремонтни дейности в своя самостоятелен обект или част от него, които да водят до влошаване на проектните показатели на характеристиките на строителни продукти, променени/заменени и/или първоначално вложени, както и/или дейности, с които да изменят помещения, пространства или части от тях, предназначени за общо ползване, да не нарушават архитектурния вид, носимоспособността, устойчивостта на строителната конструкция, пожарната безопасност или безопасното ползване на сградата (т.5);
- да подпомагат дейността на компетентните органи при извършване на пожарогасителна или аварийно-спасителна дейност вътре и в района на сградата (т.13);

- да поддържат общите части на сградата и своя самостоятелен обект в техническо състояние, отговарящо на основните изисквания на чл. 169, ал. 1 от Закона за устройство на територията, вкл. по чл.169, ал.1, т.3 от ЗУТ (безопасност в случай на пожар) съгласно чл.6, ал.1, т.17 от ЗУЕС);

- да се грижат за безопасната експлоатация на всички съоръжения и инсталации в

- да не извършват дейности в общите части на сградата, включително и по фасадата, които нарушават тяхната цялост и архитектурен вид, носимоспособността, устойчивостта на строителната конструкция, пожарната безопасност или безопасното ползване на сградата (т.19).

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУЕС управлението на ЕС обхваща реда и контрола върху ползването и поддържането на общите части и спазването на вътрешния ред в сграда в режим на етажна собственост, както и контрола върху изпълнението на задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите. Управителният съвет (управителят) е изпълнителен орган на ЕС (чл.19, ал.1 от ЗУЕС), който организира изпълнението на решенията на общото събрание и следи за спазването на вътрешния ред в етажната собственост (чл.23, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУЕС).

Не може да се вмени задължение на контролните органи (като тези по чл.56, вр. чл.125, ал.1 от ЗМВР) да издирват имената на действителните адресати на задължения по ЗУЕС (собственици, ползватели и обитатели), тъй като това изключително би затруднило изпълнението на правомощията им, вкл. чрез опит за тяхното осуетяване, както в процесния случай, който касае защита на живота и здравето на гражданите. Ето защо и когато проверяваният обект е сграда в режим на ЕС, адресатите на разпоредените с акта задължения правилно са посочени като тези по ЗУЕС (собственици, ползватели и обитатели), а изпълнението на акта е гарантирано чрез изпълнителния орган на ЕС, какъвто е смисълът на законовата уредба на управлението на етажната собственост. По изложените съображения посочените в оспореното разпореждане адресати са съответни на проверявания обект по смисъла на чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР, респ. изпълнението на акта е гарантирано чрез адресирането му до неговия изпълнителен и представителен орган. Не е допуснато визираното в жалбата нарушение поради непосочване на негов адресат или евентуален носител на административнонаказателна отговорност, тъй като адресатите на задълженията са индивидуализирани съобразно ЗУЕС. Съгласно чл.5 от Наредба № 8121з-647 от 1 октомври 2014 г. за ПНПБЕО задължението за създаване на организация за осигуряване на ПБ в обектите и спазване на изискванията на тази наредба също се носи от собствениците на обекти, както са посочени в акта.

Оспореното разпореждане има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като с него се създават задължения и непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации - собственици, ползватели и обитатели), а изпълнението на акта е гарантирано чрез изпълнителния орган на ЕС. Адресатите на задължения по ЗУЕС действително не са посочени поименно, но както се посочи, те могат надлежно да бъдат индивидуализирани, вкл. към датата на издаване на акта съобразно чл.142, ал.1 от АПК. Сборното им понятие – като сграда в режим на етажна собственост, очевидно е възприето и от касационната инстанция, при осъществяване на инстанционен контрол по адм.д. № 2916/2023 г. по описа на ВАС. След като адресатите на акта са посочени съобразно приложимия специален закон (ЗУЕС), то за целите на съдебния контрол за законосъобразност по идентичен начин е гарантирано тяхното участие в

съдебното производство – като правно образувание (ЕС), чрез неговия изпълнителен и представителен орган. Възражението в жалбата, че ЕС не е нито юридическо, нито физическо лице, не може да пречатства упражняване на контролните правомощия на органите по ПБЗН.

В оспореното разпореждане е посочен начинът на обжалването му съобразно АПК – по административен и по съдебен ред. Посочването не е накърнило или затруднило правото на защита на засегнатите лица с оглед изричното уточнение в акта „оспорване по реда на АПК“. Административнопроцесуалният кодекс урежда избран ред за административно и/или съдебно оспорване чрез употребения глагол „могат“ в чл.81, ал.1 и чл.145, ал.1 от АПК, както и предвид чл.148 от АПК. Представителният орган на ЕС е направил избор да предприеме оспорване по административен ред и едва след неблагоприятния изход от него – и по съдебен ред. В тези случаи разпоредбата на чл.145, ал.2, т.1 от АПК предвижда, че на оспорване подлежи първоначалният индивидуален административен акт, в случая - Разпореждане № ПР-ПБЗН-СДб-8-8 от 28.06.2022 г. Фактът, че контролният горестоящ орган – (началник Шеста РСПБЗН) е преценил, че първоначално следва да се остранят нередовности на жалбата по административен ред съгласно чл.30 от АПК (с писмо рег. № 561700-554 от 19.07.2022 г.), а впоследствие се е произнесъл по жалбата като е потвърдил първоначалния административен акт (с писмо рег. № 561700-583 от 02.08.2022 г. на началника на Шеста РСПБЗН) по никакъв начин не е накърнил правото на защита на засегнатите лица. Ирелевантно е, че писмо рег. № 561700-583 от 02.08.2022 г. на началника на Шеста РСПБЗН не е именувано „решение“, тъй като характерът на акта следва от неговото съдържание, а не от наименованието му. Начинът на съобщаване на акта на горестоящия административен орган, вкл. чрез поставяне на обявление на определеното за това място в ЕС (това е единственият начин то да достигне до знанието на адресатите му (собствениците, ползвателите и обитателите на ЕС в [населено място], [улица]) не може да доведе на самостоятелно основание до незаконосъобразност на първоначалния административен акт (чл.145, ал.2, т.1 от АПК), тъй като има значение единствено за упражняване на правото на жалба по съдебен ред (чл.149, ал.3 от АПК), което в случая е сторено своевременно.

Липсата на уведомяване за сезирания сигнал по смисъла на чл.26, ал.1 от АПК и за осигуряване на участието на страните в административното производство съгласно чл.34, ал.1 от АПК, се преодолява от разпоредбата на чл.34, ал.4 от АПК. Характерът на засегнатите обществени отношения, както и сезираният сигнал, според който са засегнати живота и здравето на живущите в сградата, предполагат срочно извършване на проверка по чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР по сигнала и обектириране на резултатите от нея съобразно чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР.

По изложените съображения съдът приема, че при издаване на оспореното разпореждане не са допуснати съществени процесуални нарушения, които на самостоятелно основание да обосноват неговата отмяна - такива, които съществено са накърнили правото на защита на засегнатите лица, или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.17, ал.2, т.2 от ЗМВР държавният противопожарен контрол, който е сред основните дейности по осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, се осъществява от органите по пожарна безопасност и защита на населението при условията и по реда на ЗМВР и на Закона за защита при бедствия. Именно в изпълнение на визираните правомощия (упражняване на държавен противопожарен контрол) и при наличие на сезиране съгласно чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР компетентните органи по пожарна безопасност и защита на населението (ПБЗН) са извършили проверка на 07.06.2022 г. на обект – сграда в режим на ЕС, находяща се в [населено място], [улица]. Изложеното изрично е посочено в разпореждането, поради което твърденията в жалбата, че не става ясно по какъв начин са констатирани нарушенията, освен, че не съответства на съдържанието на акта, е несъответно и на посоченото в него правно основание за издаването му – чл.125, ал.1, т.2 от ЗМВР.

С оглед необходимостта от специални знания за установяване на материалната законосъобразност на констатациите на оспореното разпореждане и дадените с него разпореждания съдът кредитира приета при предходното разглеждане на делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ).

Според вещото лице за строежа има съставен протокол за установяване на годността за ползването му /акт обр. 16/ на Държавна приемателна комисия, назначена със Заповед №ДК- 08-С-217/13.11.2015г и Заповед №ДК-08-С-231/16.11.2015г. на Началника на регионален отдел "Национален строителен контрол" С., РДНСК - Югозападен район, с който комисията е приела строежа и е предложила на началника на РДНСК да издаде разрешение за ползване на строежа. В протокола е описано налично Становище /Разрешително/ рег. №ОМ6-231/21.08.2015г., издадено от Началник шеста РСПБЗН, и в състава на комисията е участвал представител на РСПБЗН. В материалите по делото вещото лице не е установило данни за подавани искания за извършване на промени в завършено строителство по отношение на обектите, описани в разпореждане № ПР-ПБЗНС-СД6-8-8/28.06.2022г. Констатирало е, че към инвестиционните проекти са издадени Становище №ОМ6-6/30.01.2015г. и Становище /разрешително/ №ОМ6-231/21.08.2015г. на Началник 06 РСПБЗН, с които е установено съответствие на изискванията на правилата и нормите за пожарна безопасност. Според експерта, в Разпореждане № ПР-ПБЗНС-СД6-8-8/28.06.2022г. е описано фактическото състояние към датата на извършената проверка (07.06.2022г.) на строежа по отношение на системите за пожарозащита в подземния гараж на сградата. При огледа вещото лице е установило, че констатираното състояние на подземния гараж *съответства на описаното в обжалваното разпореждане и не съответства напълно на одобрените строителни книжа (края на л.83).*

Според съда, тези констатации на експерта са напълно достатъчни, за да обосноват материална законосъобразност на оспореното разпореждане. Това е така, тъй като безспорно към датата на приемане на строителния обект през 2015 г. за същия са били издадени становище и разрешително от началника на 06 РСПБЗН, които са установили съответствието му с нормите за ПБЗН.

Безспорно е обаче и това се доказва посредством СТЕ, че впоследствие, в подземния гараж на обекта са извършени промени, които са засегнали неговото съответствие с нормите за ПБЗН. Невъзможността да се установи от кого са изпълнени тези промени, които очевидно са довели до несъответствие с констатациите в даденото през 2015 г. разрешително от началника на 06 РСПБЗН, е напълно ирелевантна, както за законосъобразността на разпореждането, така и за задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти в сгради в режим на ЕС по чл.6, ал.1 ЗУЕС по съобразяване на правила за пожарната безопасност или безопасното ползване на сградата.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в процесната сграда няма промени след одобряването ѝ от началника на 06 РСПБЗН при получаването на акт 16, както и, че от построяването на сградата не са правени промени с нея, а същата се експлоатира така, както е приета. Същите се оборват от данните в сезиращия сигнал, от констативен протокол от 07.03.2019 г. (л.49), според който собственици на обекти в процесната сграда са извършили обход на подземния гараж и са установили, че е отстранена междинна противопожарна стена и липсват 3 броя противопожарни маркучи, както и от констатациите на приетата при предходното разглеждане на спора СТЕ, която е извършила оглед на обекта на 23.12.2022 г. и е установила „настоящото състояние на подземния гараж *съответства на описаното в обжалваното разпореждане и не съответства на одобрените строителни книжа*“.

По конкретните констатации в обжалваното разпореждане:

1. Подземният гараж на сградата не е оборудван с пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожари, което е в нарушение на 15, ал.1 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 г. за Правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (ПНПБЕО) на МВР и МРРБ. (Обн. ДВ бр.89 от 28 октомври 2014г., попр. ДВ. бр. 105 от 19 Декември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.37 от 7 Май 2021 г.), във връзка с приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 за СТПНОБП.

В съответствие с тези констатации и на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР е издадено разпореждане: да се оборудва подземния гараж на сградата с пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожари, както следва: на всеки 400 кв.м. от площта на гаража по 2бр. прахови пожарогасители /6 кг/ с тип на праха ABC и по един брой противопожарно одеало с размери 1.2 на 1.5 метра, като е определен срок до 30.09.2022г.

Според приетата по делото СТЕ в издаденото становище от 21.06.2015г. на началника на 06 РСПБЗН са описани обектите, предмет на Разпореждане № ПР-ПБЗНС-СД6-8-8/28.06.2022г., като не е посочено налично оборудване с прахови пожарогасители и противопожарни одеала на всеки 400 кв.м. и не е поставено изискване за оборудване със средства за първоначално гасене на пожар.

За наличието на визираното задължение административният орган се позовава на чл.15, ал.1 от Наредба № 81213-647/2014 г., според който обектите се оборудват с пожаротехнически средства, видът и количеството на които се определят съгласно приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване

на безопасност при пожар. Вмененото задължение следва от Приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 към Наредба № Із-1971 от 2009 г., озаглавено Пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожари в сгради, помещения, съоръжения и инсталации, в т.ч. свободни дворни площи - раздел ІІІ, т.22.

Дължим е извод, че вмененото задължение е нормативно регламентирано и непосочването му в текста на първоначалното становище от 21.06.2015г. на началника на 06 РСПБЗН по никакъв начин не освобождава собствениците от задължението им за привеждане на обекта (подземен гараж) в съответствие с нормативните изисквания.

2. Гаражната врата към рампата за достъп до гаража е преместена на място, различно от показаното в одобрената проектна документация за сградата, което е в нарушение на чл. 14, ал.1 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО във връзка с чл. 662 от Наредба № Із-1971 за СТПНОБП.

В съответствие с тези констатации и на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР е издадено разпореждане да се възстанови местоположението на гаражната врата на рампата за достъп до гаража на мястото, на което е показана в одобрената проектна документация на сградата, като е определен срок до 30.09.2022г.

Според приета по делото СТЕ от прегледа на проектната документация за строежа и огледа на място се установява, че е променено мястото на ролетната входна врата към подземния паркинг, като е изместена по фасадната плоскост на сградата, спрямо предвижданията на проекта за монтаж на около 9 метра навътре от фасадата, в зоната на рампата към подземния гараж.

Административният орган се позовава на нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба № 81213-647/2014 г., според който обектите се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба, както и на чл.662 от Наредба № Із-1971 за СТПНОБП (относима редакция към 2022 г.), според който когато гаражите се разполагат в сгради с друго предназначение (с изключение на тези от подклас на функционална пожарна опасност Ф1.4), те се отделят от съседните помещения посредством стени с огнеустойчивост най-малко EI 120 и самозатварящи се врати с огнеустойчивост EI 90. Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му (чл.142, ал.1 от АПК), а обосноваването на констатациите се потвърждават от СТЕ.

Дължим е извод за съответствие на констатациите от проверката от 07.06.2022 г. в оспореното разпореждане със законовите изисквания, поради и в тази му част същото е законосъобразно, каквото е и даденото разпореждане по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР.

3. Стълбището от подземния гараж, водещо директно навън, е неизползваемо, поради преграждане с метален капак на кота терен, който *не е показан* в одобрената проектната документация за сградата, което е в нарушение на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО.

В съответствие с тези констатации и на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР е

издадено разпореждане да се премахне металния капак на стълбището от подземния гараж, водещо директно навън за осигуряване на безопасна евакуация на основание чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО, като е определен срок до 30.09.2022г.

Според приета по делото СТЕ металната евакуационна стълба, която излиза в двора на сградата непосредствено до регулационната граница на имота, в зоната пред входа и рампата за подземния гараж е обезопасена, като е затворена с метален капак.

Констатираното при проверката наличие на метален капак на кота терен, който *не е показан* в одобрената проектната документация на сградата, но същевременно препятства входа на стълбището от подземния гараж, водещо директно навън, за да се осигури безопасна евакуация безспорно е в нарушение на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО.

Дължим е извод за съответствие на констатациите от проверката от 07.06.2022 г. в оспореното разпореждане със законовите изисквания, поради и в тази му част същото е законосъобразно, каквото е и даденото разпореждане по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР.

4. В подземния гараж е премахната врата с огнеустойчивост EI 60, разделяща гаража на зони, което е в нарушение на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 гад. за ПНПБЕО.

В съответствие с тези констатации и на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР е издадено разпореждане да се монтира премахнатата врата в подземния гараж с огнеустойчивост EI 60, разделяща гаража на зони и да се представи протокол за извършен монтаж съгласно инструкцията за монтаж на вратата на основание чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 гад. за ПНПБЕО, като е определен срок до 30.09.2022г.

Според приета по делото СТЕ едната от вратите с EI 60, разделяща два от секторите на подземния гараж е демонтирана, като е подпряна на една от стените на гаража. При огледа вещото лице е установило, че мястото на демонтираната врата е разширено.

И в тази им част констатациите на оспорения акт се потвърждават от СТЕ. Дължим е извод за съответствие на констатациите от проверката от 07.06.2022 г. в оспореното разпореждане със законовите изисквания, поради и в тази му част същото е законосъобразно, каквото е и даденото разпореждане по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР.

5. Не е представен протокол за техническа изправност на пожароизвестителната система в подземния гараж и съвместната ѝ работа с изпълнителните устройства на пожарозащитните врати, което е в нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал.1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО.

Разпоредбата на чл.5, т.4 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО вменява отговорност на собствениците или ръководителите на обектите за поддържане и обслужване на пожароизвестителните системи (ПИС), пожарогасителните системи (ПГС), системите за гласово уведомяване (СГУ), пожарните кранове и системите за управление на дим и топлина на обектите в съответствие с чл. 22.

Съгласно чл.22, ал.1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 год. за ПНПБЕО поддържането и обслужването на ПИС (пожароизвестителна система), пожарогасителните системи (ПГС), системите за гласово уведомяване (СГУ), се извършват в съответствие с инструкциите за експлоатация на производителя. Поддържането и обслужването на ПИС, ПГС, СГУ, на пожарните кранове и на системите за управление на дим и топлина се извършват от търговци, получили разрешение за осъществяване на тази дейност по реда на ЗМВР (чл.22, ал.5 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 год.).

По силата на чл.129, ал.1 от ЗМВР директорът на ГДПБЗН или оправомощено от него длъжностно лице издава разрешение на физически и юридически лица, регистрирани като търговци на територията на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, за извършване на дейности по осигуряване на пожарната безопасност на обекти и/или поддържане и обслужване на уреди, системи и съоръжения, свързани с пожарната безопасност.

При визираната нормативна уредба е правилно и законосъобразно отдаденото от органа разпореждане на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР да се представи протокол за техническа изправност на пожароизвестителната система (ПИС) в подземния гараж от търговец, получил разрешение по реда на чл. 129 от ЗМВР, на основание разпоредбата на чл. 22 ал.1 от Наредба №8121з-647 за ПНПБЕО. Указание за представяне на доказателства в тази насока е дадено на жалбоподателя с разпореждане № 18547 от 02.10.2024 г., но не е изпълнено чрез представяне на такъв протокол.

Дължим е извод за съответствие на констатациите от проверката от 07.06.2022 г. в оспореното разпореждане със законовите изисквания, поради и в тази му част същото е законосъобразно.

6. Пожарните кранове в подземния гараж не са оборудвани с шлангове и струйници, както и за същите не е представен протокол за техническото им обслужване, което е в нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 т за ПНПБЕО.

Установява се от приета по делото СТЕ пожарните кранове на ниво ПГ са три броя, затворени в пожарни кутии, в които *няма шлангове и струйници.*

Съгласно чл.8, ал.1, т.2 от Наредба №8121з-647 за ПНПБЕО за обектите се създава досие, което съдържа най-малко следните документи: протоколи за извършено техническо обслужване, презареждане или хидростатично изпитване на устойчивост на налягане на пожарогасителите (в комбинация или поотделно) съгласно наредбата по чл. 129, ал. 9 ЗМВР, както и други *документи, удостоверяващи поддръжката и обслужването на ПИС, СГУ, ПГС, пожарните кранове и системите за управление на дим и топлина съгласно чл. 21 и 22.*

При визираната нормативна уредба е правилно и законосъобразно отдаденото от органа разпореждане на основание чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР да се оборудват пожарните кранове в подземния гараж със шлангове и струйници и да се представи протокол за техническото им обслужване на основание разпоредбата на чл. 8, ал.1, т.2 от Наредба №8121з-647 за

ПНПБЕО.

Указание за представяне на доказателства в тази насока е дадено на жалбоподателя с разпореждане № 18547 от 02.10.2024 г., но не е изпълнено чрез представянето им.

Дължим е извод за съответствие на констатациите от проверката от 07.06.2022 г. в оспореното разпореждане със законовите изисквания, поради и в тази му част същото е законосъобразно.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нарушение на чл.6, ал.2 и ал.5 от АПК. Разпоредбите на чл. 6, ал. 1-5 от АПК уреждат принципа на съразмерност и предоставят правна уредба на противоречието на между частен и обществен интерес. Принципно, административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона (чл. 4, ал. 1 от АПК), за целите, на основанията и по реда, установени от закона (чл. 4, ал. 2 от АПК), като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел (чл. 6, ал. 5 от АПК) и упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо (чл. 6, ал. 1 от АПК). Съотношението между общ и частен интерес е уредено в чл. 6, ал. 2 АПК, а именно административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Опазване на пожарната безопасност и защитата на населението са сред основните дейности на МВР съгласно чл.2, ал.1, чл.6, ал.1, т.4, чл.17 от ЗМВР. Осигуряването на пожарна безопасност е тясно свързано със защита на живота и здравето на гражданите, респ. касае защита на значим обществен интерес. При установената материална законосъобразност на действията на органа по ПБЗН в изпълнение на правомощията му по чл.125, ал.1, т.2 и т.4 от ЗМВР не може да се поддържа, че защитата на частния интерес да не се изпълнят дадените разпореждания е противопоставима на обществения интерес. В случая намесата на административния орган се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел, респ. използваните средства са адекватни, достатъчни и основани на приемлива преценка на конкретните факти по случая, а не на допускания и предположения. Липсват данни по делото оспореното разпореждане да засяга законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която то е издадено, респ. намесата в частните интереси е осъществено чрез най-подходящите и необходимите за постигането ѝ цели, за да се постигне защита на обществения интерес от опазване на живота и здравето на гражданите.

За пълнота на изложението съдът следва да отбележи, че намира останалите доводи на жалбоподателя за неотнормирани към спора. Изцяло ирелевантни са изложените в жалбата съображения, че в акта не е посочено предназначението на сградата и на какви условия следва да отговаря съгласно Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. Не съответстват на доказателствата по делото, вкл. на приетата СТЕ, доводите на жалбоподателя за непредставяне на книжа на строителя.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. за първоинстанционното производство и на основание чл.226, ал.3 от АПК 100 лв. юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, или общо сума в размер на 200 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Етажна собственост [населено място], [улица], чрез председателя на УС Г.-Н. Е. Н., срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-8-8 от 28.06.2022 г., издадено от инспектор IV-та степен в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ в Шеста РСПБЗН-СДПБЗН – [населено място].

Осъжда Г.-Н. Е. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.8, ап.34, в качеството ѝ на председател на Управителния съвет на Етажна собственост [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция пожарна безопасност и защита на населението на основание чл.143, ал.3 от АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: